

# យោងពាន់ឧបសគ្គនៃចំណាកស្រុក

សម្លេងរបស់អ្នកចំណាកស្រុកទៅប្រទេសថៃ

ប្រទេសថៃ

ប្រទេសកម្ពុជា

ទីក្រុងបាងកក



# រយការនៃឧបសគ្គនៃចំណាកស្រុក

សម្លេងរបស់អ្នកចំណាកស្រុកទៅប្រទេសថៃ

រចនាប្រភេទដោយ Nicola Streeten

បោះពុម្ពដោយ សកលវិទ្យាល័យសាសស៊ិច ប្រទេសអង់គ្លេស

បោះពុម្ពលើកទី១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០១៦

គ្រប់ឌីជីថលនៃការសៀវភៅនេះគឺត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ

Copyright © University of Sussex and the artist

សៀវភៅនេះអាចនឹងត្រូវយកមកប្រើប្រាស់ឡើងវិញឬបោះពុម្ពសារជាថ្មី សំរាប់តែ ក្នុងគោលបំណងមិនមែនដើម្បីធ្វើពាណិជ្ជកម្ម តែត្រូវមានការទទួលស្គាល់ចំពោះ សកលវិទ្យាល័យសាសស៊ិច និងវិចិត្រករ Nicola Streeten ។

សៀវភៅនេះត្រូវបានបោះពុម្ពដោយក្រុមកម្មវិធីស្រាវជ្រាវចំណាកស្រុកដើម្បីគេច ចេញពីភាពក្រីក្រ ដែលទទួលបានការឧបត្ថម្ភថវិកាដោយនាយកដ្ឋានសំរាប់ការ អភិវឌ្ឍអន្តរជាតិនៃប្រទេសអង់គ្លេស (DFID) ។ DFID គាំទ្រគោលនយោបាយ កម្មវិធី និងគំរោងដើម្បីលើកកម្ពស់ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រជាលក្ខណៈសកល។ DFID ផ្តល់ថវិកាសំរាប់រៀបចំការស្រាវជ្រាវនេះ ដែលជាចំណែកមួយនៃគោលដៅ របស់ DFID តែទោះជាយ៉ាងណាក៏ទស្សនៈយោបល់ដែលបង្ហាញក្នុងឯកសារនេះ មិនឆ្លុះបញ្ចាំងគោលនយោបាយរបស់រដ្ឋាភិបាលប្រទេសអង់គ្លេសឡើយ។

ISBN: 978-0-904760-00-2

[migratingoutofpoverty.dfid.gov.uk/publications/multimedia](http://migratingoutofpoverty.dfid.gov.uk/publications/multimedia)



# សេចក្តីផ្តើមអំណរគុណ

យើងខ្ញុំសូមថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកចំណាកស្រុកទាំងអស់ និងក្រុមគ្រួសាររបស់ ពួកគាត់ដែលបានលះបង់ពេលវេលាដើម្បី ចូលរួមចែករំលែកបទពិសោធន៍នៃការ ធ្វើចំណាកស្រុក និងធ្វើការនៅប្រទេសថៃ។ ឈ្មោះរបស់ពួកគាត់ត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរ ដើម្បីរក្សាអនាមិកភាព។ ពួកយើងក៏សូមថ្លែងអំណរគុណផងដែរចំពោះអ្នកចុះ សំភាសន៍ដែលបានជួយសំរេចសំរួលក្នុងដំណើរការសំភាសន៍ដែលអាចឲ្យអ្នក ចូលរួមអាចរៀបរាប់រឿងរ៉ាវរបស់ពួកគេបានយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព។ ពួកគេទាំង នោះរួមមាន លោកស្រី ចេប ម៉ាលីបុដ្ឋា លោក អៀ អ៊ីល និងលោកស្រី ហាក់ សុចន្ទី។

សូមថ្លែងអំណរគុណយ៉ាងជ្រាលជ្រៅផងដែរចំពោះលោក Alan Winters លោក Allison Baldasare លោកស្រី Dorte Thorsen, Julie Litchfield, Priya Deshingkar, និងលោកស្រី ហាក់ សុចន្ទី សំរាប់ការផ្តល់យោបល់ទៅលើសេចក្តីប្រាប់នៃ សៀវភៅនេះ។



**សូមស្វាគមន៍ចំពោះការមកដល់ប្រទេសថៃ**



1



2



ពួកយើងបានមកដល់ហើយម៉ែ។  
ចុះកូនៗខ្ញុំសុខសប្បាយទេម៉ែ?

ចឹងហេ អូហ៍ពិតជាបានច្រៀងណាស់ពេល  
ឮដូច្នោះ។ កូនរបស់ឯងសុខសប្បាយធម្មតា  
ទេឥឡូវពួកវាដេកហើយ។ ហើយចុះកូនឯង  
បានជួបប្អូនប្រុសឯងឬនៅ?

ពួកយើងនៅក្នុងបន្ទប់របស់ បងឡា។ យើង  
បានជួបជាមួយប្អូនដីដូនមួយ ហើយនាង  
និងស្អាត់នៅជាមួយយើងដែរ។  
នឹកកូនខ្ញុំណាស់ម៉ែ

ឡូ មិនដែលទូរស័ព្ទមកម៉ែសោះ។ ហើយ  
ចុះកូនឯងអាចចូលធ្វើការអង្គារដែរ?  
កុំព្រួយអីកូន ចាំម៉ែមើលថែទាំកូនៗឡា។



ពួកយើងនឹងចាប់ផ្តើមការងារស្វែងរក។ ខ្ញុំនឹង  
ផ្ញើលុយខ្លះឡូម៉ែ សំរាប់ទិញទឹកដោះគោ  
ឡូអាចារពទិក្សក្រោយ ..... ព្រោះអី  
ពេលហ្នឹងប្រហែលគេលើកលុយឡូហើយ។

ម៉ែអាចយកលុយសន្សំទៅទិញសំរាប់ចាំទ្រក្រ  
ឯងផ្ញើលុយមក។ ពេលធ្វើការប្រយ័ត្នប្រយែង  
ផងកូន កុំមាន មិត្តភក្តិភ្លេចរំលែងប្រឹងតែធ្វើការងារ  
ទៅបានហើយ..... ហើយត្រូវស្អាត់នៅជាមួយ  
បងឯងទៅណា។



ការដ្ឋានហ្នឹងជាកន្លែងធ្វើការថ្មីរបស់ខ្ញុំហើយ  
សង្ឃឹមថាទៅកែហ្នឹងអត់អីទេ។  
ទៅកែនៅការដ្ឋានមុនៗចិត្តស្អាតណាស់។

ឮវែងបងឡូ  
តើខ្ញុំអាចនឹងពីរបៀបធ្វើការងារហ្នឹង  
ដោយរបៀបណាទៅ?

ឯងលាបជញ្ជាំង វាមិនពិបាកទេ។  
ឯងចាំធ្វើតាមអ្នកលាបជញ្ជាំងនៅទីកន្លែង  
ទៅបានហើយ។



ប្អូនស្រី និងប្អូនជីដូនមួយ តើការងារយ៉ាងម៉េចដែរក្នុងអាទិត្យទីមួយហ្នឹង?

មានអី ល្អតាស់ តែដែរបស់ខ្ញុំ ហើមអស់ហើយ... តែវា ល្អនៅទីនេះមានទឹកម៉ាស៊ីន ប្រើហើយ មានអគ្គីសនី ២៤ម៉ោងតែម្ដង។

ហើយមានឆ្នាំងដាំបាយអគ្គីសនីដែលងាយស្រួលជាង ការរកឧសមកបង្ហាត់ភ្លើង.....ទៅរែកទឹកពីស្រះ.....សំរាប់ តែ ដើម្បីដាំបាយ

ចឹងមែនហើយ ការរស់នៅទីនេះវាងាយស្រួល តែខ្ញុំនឹកទេសភាពភូមិ..... អូហ៎ ទូរស័ព្ទរោទិ៍ ប្រហែលម៉ែតេមកទេដឹង

អាឡូ ម៉ែ

ម៉ែចបានឡូអត់ឆ្លើយទូរស័ព្ទចឹង? ក្រែងនេះជាទូរស័ព្ទរបស់វាហោ! អាស្រីហា ទឹកដោះគោសំរាប់ឲ្យអាបាចៅហ្នឹងអស់ហើយ កូនឯងអាចធ្វើរលុយឲ្យម៉ែខ្លះមកបានអត់?



ប្រាក់ឈ្នួលរបស់ខ្ញុំគេមិនទាន់លើកឲ្យទេ។ បងឡូនិយាយ ថា ទៅកែមុខវតែងតែលើកប្រាក់ឈ្នួលរៀងរាល់អាទិត្យ តែខ្ញុំ គិតថាទៅកែមួយនេះប្រហែលគាត់លើកឲ្យប្រចាំនៃ ហើយមើលទៅ។

ម៉ែមាននៅសល់លុយក៏ចតូចប៉ុណ្ណោះ ដែលបានពីការលក់របស់បេះនៅឡាន តែលុយហ្នឹងមិនអាចចាយបានយូរទេ។

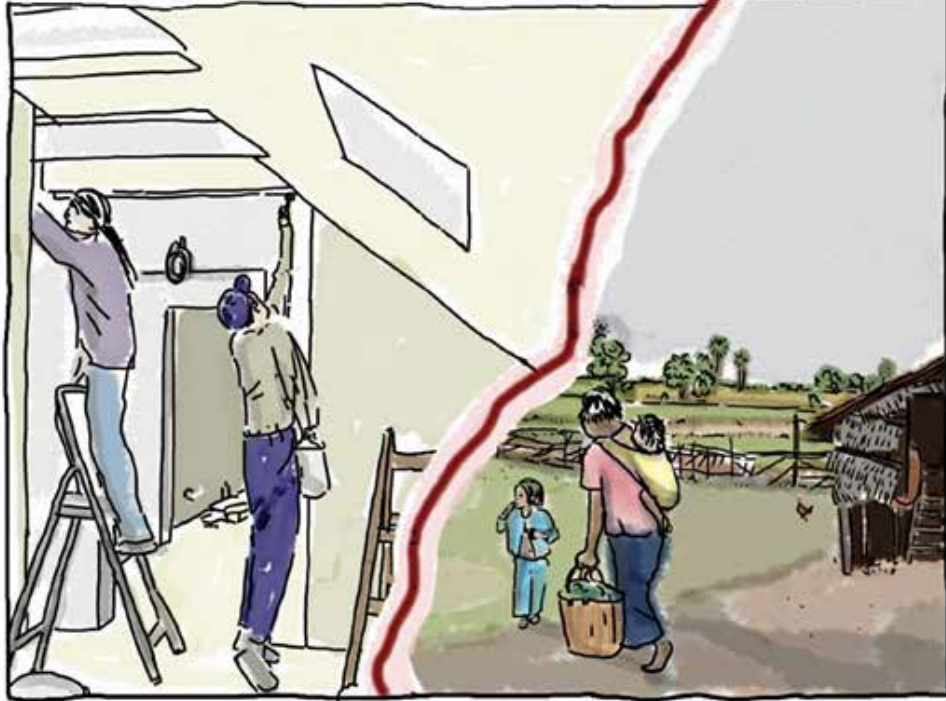
ខ្ញុំនឹងឲ្យវាចៅទឹកបបរហើយមើល ទៅ ព្រោះវាថោកជាង

ខ្ញុំពិតជាចង់គន្លឹះនឹងការងារនេះណាស់ បងឡូ! កូន និងប្តីរបស់គាត់បានមកធ្វើការនៅទីនេះតែពេល២ឆ្នាំ គេអាចសងបំណុលបានទាំងអស់ ហើយសល់លុយ សំរាប់ធ្វើផ្ទះ ក្នុងភូមិទៀតផង។

មែនហើយ តែពួកគាត់មានទៅកែចិត្តល្អ ដែលអាចការពារគាត់មិនឲ្យគេចាប់គាត់ ហើយទៅកែគាត់ផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលដល់កម្មករស្មើៗគ្នា



ខ្ញុំគិតថាម៉ែរបស់អូនឯងជាមនុស្សល្អ  
ហើយយើងខំធ្វើការនេះគឺដើម្បីឲ្យជីវភាពរបស់  
ពួកយើងបានល្អប្រសើរជាងមុន។ តោះ  
យើងសំរាកតិចទៅហី?



ទេ! យើងមិនអាចឲ្យគាត់ធ្វើចឹងបានទេ។ ម្ហូបស្រីដីដូន  
មួយនៅលំដែង ចឹងយើងត្រូវជួយការពារនាង..... បងឯង  
មានប្រាប់ទៅកែ ថាចឹងអត់?

ប្រាប់ ហើយបងក៏បានប្រាប់បងឲ្យ  
ឲ្យនិយាយជាមួយទៅកែដែរ



៦ អាទិត្យក្រោយមកនៅផ្សារ នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា

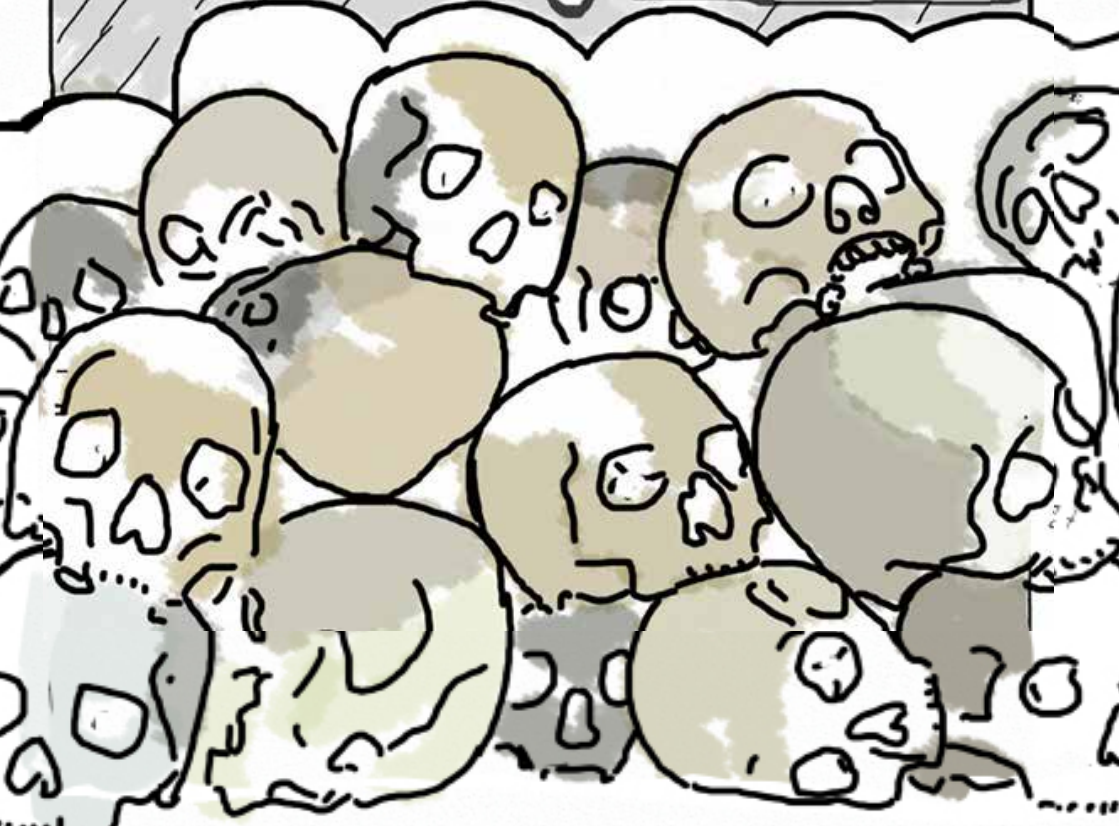


មីង ហើយអាស្រីនិងប្តីវាធ្វើការនៅថៃហ្នឹងយ៉ាងម៉េចហើយ?

ល្អកាស តែមិនទាន់បានធ្វើលុយមកទេ ..... ពួកវាមិនទាន់ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលអស់រយៈ ៦អាទិត្យហើយ

ហើយចុះកូនប្រុសមីង? ខ្ញុំបានឮថាមានកម្មករខ្លះ ត្រូវគេបាញ់សំលាប់ពេលដែលប៉ូលីសចុះឆែកឆេរតាមការដ្ឋានសំលាប់

ខ្ញុំរាល់យប់ដេកមិនដែលលក់ទេចេះតែព្រួយ ខ្ញុំចេះតែស្រមៃឃើញក្តីរន្ធត់កាលពីជំនាន់ ប៉ុលពត ..ខ្ញុំចេះតែបារម្ភថារឿងនេះវាអាចកើត



ទៅតែវាក៏មិនទាន់បានលើកលុយឲ្យវាដែរ។ អ្នកជួយគិតខ្ញុំមើ តាំងតែពីកូនប្រុសខ្ញុំទៅធ្វើការ នៅថៃហ្នឹងគឺបង្ហាញហើយ តែវាមិនដែលធ្វើលុយ មកឲ្យខ្ញុំសោះសូម្បីតែមួយរៀល។

ប្តី! អាទ្យតិជាក្មេងល្អ វាមិនពិតទេ ..... ខ្ញុំគិតថាវាដឹងឲ្យលុយទៅមីងទាំងអស់ហ្នឹង ពេលវាត្រឡប់មកវិញនោះ។



វាគួរតែត្រូវរៀបការហើយ។ ..... វាធ្លាប់បានប្រាប់ឲ្យខ្ញុំ គេប្រពន្ធឲ្យវា ..... ខ្ញុំបានសម្លឹងឃើញកូនគេ ម្នាក់នៅភូមិ ..... តែបន្ទាប់មក វាក៏ចេញទៅធ្វើការនៅថៃទៅ ដល់ពេល វាត្រឡប់មកលេងផ្ទះ ម្តងវាថាវាមិនទាន់ចង់បានប្រពន្ធទេ។ ឥឡូវឲ្យតែពេលវាមកលេងផ្ទះម្តងៗវាតែងខ្លួន។ វាបង្ហាញថាវាមិនទាន់ចង់រៀបការទេ។



ប្តី! សូមជួយស្តាប់ទៅខ្ញុំគិតមើល វាដូចជាភ្នំខ្លួនមែនអត់?



កូនហ្នឹងក្តៅខ្លួនខ្លាំងណាស់ ត្រូវតែបញ្ជាក់ថ្នាំទើបបាន។



ខ្ញុំអត់មានលុយទេ ខ្ញុំទើបតែឲ្យវាដឹកថ្នាំខ្មែរខ្លះ  
តែវាដូចជាមិនធូរស្រាលសោះ

មីងទៅខ្ចីលុយពីអ្នកចងការប្រាក់ទៅ!  
ក្មេងតូចនេះត្រូវតែយកវាទៅជួប គ្រូពេទ្យទើបបាន.....



ម៉េចក៏មីងមិនដាក់ពាក្យសុំខ្ចីលុយពីអង្គការទៅ.....  
.. ប្រាប់គេថាមីងចង់ទិញមាន់ មកចិញ្ចឹមថែម  
ទៀត..... ឬពង្រីកមុខរបរ។ បន្ទាប់មកយកលុយ  
ហ្នឹងទៅសងអ្នកចងការប្រាក់ទៅ ធ្វើចឹងវាអស់ការ  
ប្រាក់តិចជាង។

មីងគឺខ្ញុំគួរធ្វើម៉េចទៅលើគេចុះមកពិនិត្យ  
ដល់ផ្ទះ?



បង្ហាញមាន់ដែលមីងបានចិញ្ចឹមស្រាប់ហ្នឹងទៅគេទៅ  
ហើយប្រាប់គេថាមីងចង់ចិញ្ចឹមថែមទៀតដើម្បីទុកលក់  
តាមផ្សារ..... ឆាប់ទៅទិញថ្នាំឲ្យវាមីងទៅ!



វាដូចជាមិនត្រូវសោះ  
សូម្បីតែ ក្មួយស្រីខ្ញុំដែល  
នៅលីវក៏ធ្វើការនៅចៃដៃដៃ  
ហើយភ្លេចខ្លួន វាធ្វើ  
បាន១០ឆ្នាំហើយ!



មែនហើយ តែក្មួយមីងទទួលបានការការពារ  
បានល្អ ហើយវាទៅធ្វើការជាមួយកូនមីងដែរ។

ប្រហែល! និយាយចឹងខ្ញុំបារម្ភពីការខ្ចីលុយពីអ្នកចង  
ការប្រាក់ណាស់។ ពេលសងវិញទាំងការទាំង  
ដើម វាច្រើនណាស់



បើសិនបើកូនខ្ញុំមិនធ្វើលុយមកទេ ខ្ញុំមិនអាច  
យកលុយដែលបានពីការលក់បន្លែបន្លួចបន្លូច  
នេះទៅសងគ្រូពេទ្យទេ។



អ្នកចងការប្រាក់នឹងដកហូតយកដីដូះបេសខ្ញុំ  
ចឹងខ្ញុំនឹងគ្មាននៅសេសសល់អ្វីទៀតទេ។

មីងមីងគួរតែខ្ចីលុយពីអង្គការទៅ





ថ្ងៃបន្ទាប់....

ម៉ែ ម៉ែ! តើមានរឿងអ្វីកើតឡើងហ្នឹង?  
ម៉ែមានរឿងអី?

គឺអាបា ..... អាបាវាលី ឲ្យម៉ែសុំទោស  
ម៉ែឲ្យថ្នាំពេទ្យវាលេបហើយ .....ឲ្យម៉ែសុំទោស

តើវាលីអីម៉ែ?

វាគ្រុនក្តៅៗ ពេទ្យនិយាយថាវាក្តៅខ្លួន  
បណ្តាលមកពីវិរុស ហើយវានឹងចូរស្បើយ  
ឡើងវិញ តែម៉ែចេះតែខ្លាចៗ

ថ្ងៃបន្ទាប់....

បងឡូ បងឯងអាចធ្វេរលុយខ្លះឲ្យម៉ែនៅថ្ងៃស្អែកបានទេ? ....  
ប្រាក់ខែ យើងមិនជាច្រើនប៉ុន្មានទេមែនទេ  
បន្ទាប់ពីទៅកែបានកាត់ប្រាក់ ពីការជួលបន្ទប់។



មែនហើយ ..... តែគាត់បានដូរទិញនៅ  
ពេលដែលប្រកែកមិនព្រមទៅធ្វើការឆ្ងាយពីមុន  
ពីមុនមួយ

តែយ៉ាងហោចណាស់ពេលទទួលបានលុយ  
ហ្នឹងម៉ែអាចទិញថ្នាំពេទ្យឲ្យអាបាបាន  
ហើយយើងអាចសងបំណុលបាននាប់



ទៅកែមួយនេះដូចជាមិនអីទេ គាត់ធ្លាប់បាន  
ជួយការពារម្ចាស់ដីមុនមួយពេលដែលប៉ូលីស  
ចូលតែកនៅការងារៗ

អូហ្នឡូ វាជារឿងគ្រោះថ្នាក់ណាស់



វាជារឿងប្រមុយប្រថានមែន តែវាមិនដូចជំនាន់ ប៉ូលីស  
ដូចដែលម៉ែធ្លាប់បានពោលនោះទេ។ ពួកយើងសំរេចចិត្ត  
មកទំនេរគឺដើម្បីធ្វើការ ដើម្បីឲ្យបានពីវិភាគធុរការ។



ពួកយើងឮថាប៉ូលីសថែបានមកដល់ការដ្ឋានហើយទៅកែបានប្រាប់ឲ្យយើងរត់ឆ្ងល់និរ។

ពួកយើងឮនរហូតដល់មេឃងងឹត.

ឯងមិនគិតថាពួកយើងគួរកែរត់ឲ្យឆ្ងាយឲ្យដល់គូមិរបស់យើងតែម្តងទេហេ? ខ្ញុំខ្លាចណាស់.....

កែទៅកែនៅមិនទាន់បើកប្រាក់ឲ្យយើង នៅឡើយទេ ពួកយើងមិនទាន់ទទួលបានប្រាក់ឈ្នួលអស់រយៈពេលតាមទិញហើយ។

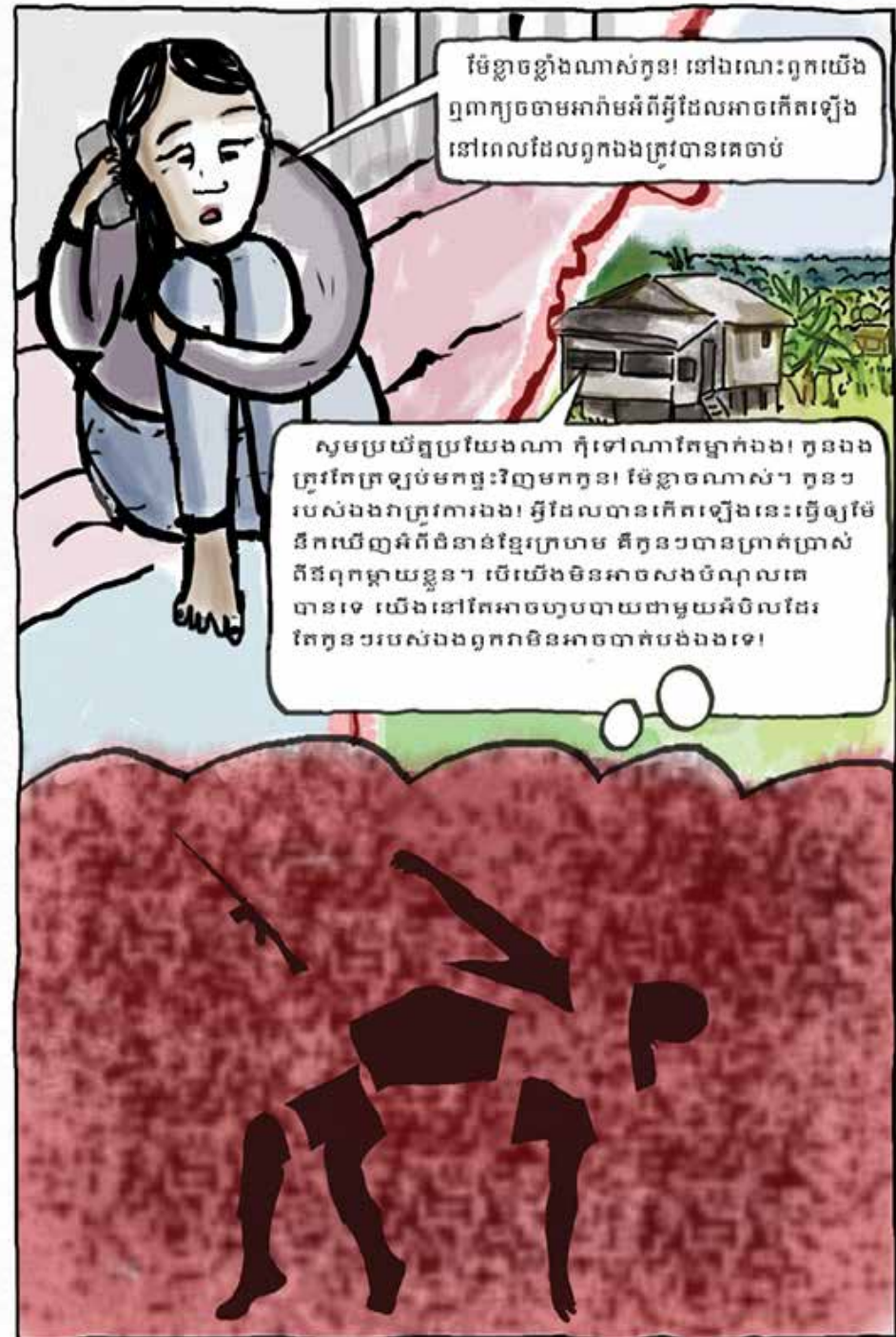
ថែកែប្រាប់ឲ្យយើងត្រឡប់ទៅវិញពេលមេឃងងឹត ព្រោះថាគាត់បាននិយាយជាមួយ ប៉ូលីសហើយ។

ហ៊ុំគាត់ធ្វើចឹងហើយបន្ទាប់មកគាត់ប្រាកដថាគាត់លុយរេញពីប្រាក់ឈ្នួលដែលពួកយើងត្រូវទទួលបានហើយ។

ចឹងមានតែគាត់បងលុយឲ្យប៉ូលីសដើម្បីឲ្យយើងអាចរត់គេបានទេដឹង?

ខ្ញុំបានឮគេនិយាយថាទៅកែហ្នឹងបានគេទៅ ប៉ូលីសឲ្យមកចាប់យើង គាត់ធ្វើចឹងដើម្បីឲ្យយើងរត់គេរួចហើយគាត់មានលេសមិនបើកប្រាក់ឈ្នួលឲ្យពួកយើង

ពួកយើងបានត្រឡប់មកការដ្ឋានវិញពេលពាក់កណ្តាលអធ្រាត

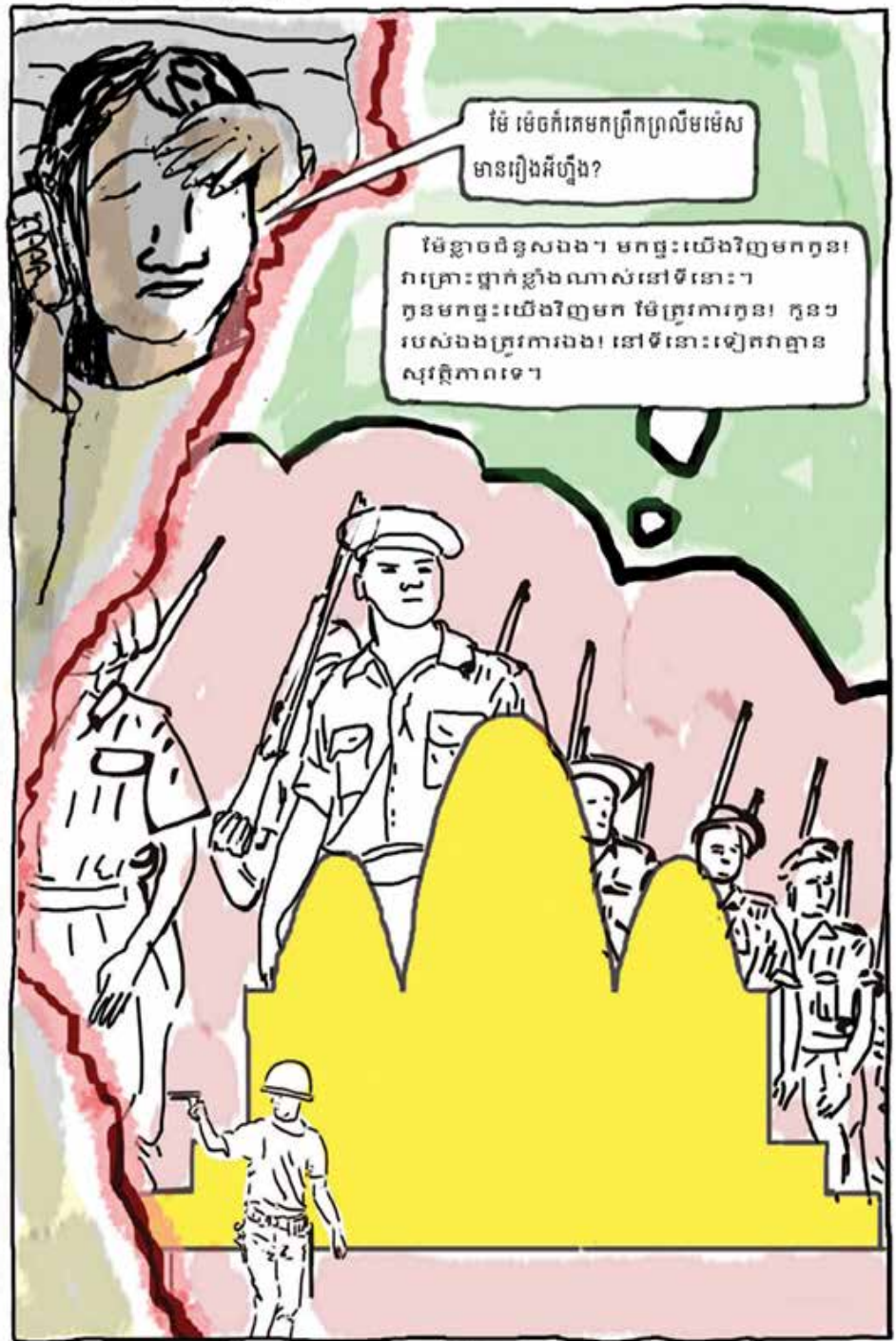


ម៉ែខ្លាចខ្លាំងណាស់កូន! នៅឯណោះពួកយើងឮពាក្យចម្លែកម្តងម្កាត់អីដែលអាចកើតឡើងនៅពេលដែលពួកយើងត្រូវបានគេចាប់

សូមប្រយ័ត្នប្រយែងណា កុំទៅណាតែម្នាក់ឯង! កូនឯងត្រូវតែត្រឡប់មកផ្ទះវិញមកកូន! ម៉ែខ្លាចណាស់។ កូនរបស់ឯងត្រូវការឯង! អ្វីដែលបានកើតឡើងនេះធ្វើឲ្យម៉ែនឹកឃើញអំពីជំនាន់ខ្មែរក្រហម គឺកូនរបស់ប្រាក់ប្រាស់ពីនិរុត្តរយន្តន។ ម៉ែយើងមិនអាចសងបំណុលគេបានទេ យើងនៅតែអាចហូបបាយជាមួយអ៊ីបិលដែរ តែកូនរបស់ឯងពួកវាមិនអាចចាត់បង់ឯងទេ!



សូមដោះលែងខ្ញុំឲ្យមានសេចក្តីសុខដឹង  
ខ្ញុំជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ខ្ញុំមិនដែលបោកប្រាស់  
នរណាម្នាក់ឡើយ។



ម៉ែ ម៉ែចាំតេមកព្រឹកព្រលឹមម៉េស  
មានរឿងអីហ្នឹង?

ម៉ែខ្លាចជំនួសឯង។ មកចុះយើងវិញមកកូន!  
វាគ្រោះថ្នាក់ខ្លាំងណាស់នៅទីនោះ។  
កូនមកចុះយើងវិញមក ម៉ែត្រូវការកូន! កូន  
របស់ឯងត្រូវការឯង! នៅទីនោះទៀតវាគ្មាន  
សុវត្ថិភាពទេ។



អ្នកមេការនិយាយថាស្រុកមានទាហានមកទីនេះ។ ពួកគេនឹងបង្ក្រាបនិងចាប់ខ្លួនអ្នកដែលមកធ្វើការអត់មានលិខិតឆ្លងដែន។

ខ្ញុំគិតថាពួកយើងគួរតែចាកចេញពីទីនេះ

ប្អូនដីដូនមួយ តើនៅកែងមិនជួយការពារឯងទេហេ?

អាទិត្យមុន គាត់និយាយថាបើការដ្ឋានហ្នឹង ត្រូវបានគេចុះឆែក គាត់នឹងធានាថាពួកគេមិនអាចចាប់ខ្លួនខ្ញុំទេ



ចឹងល្អហើយ តែពួកយើងគួរតែនៅជុំគ្នាទៅតាមតែអ្នកដែលខ្ញុំបានប្រាប់ទៅបានហើយ

ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នាគួរតែលាក់លុយតាមខ្លួនជានិច្ចគ្រប់ពេលទាំងអស់



ពុទ្ធាអើយ! ទាហានមកហើយ!

រត់!!!



នៅពេលស្ងាត់បន្តិចចាំពួកយើងនាំគ្នាទៅជិះរថភ្លើងដូចដែលអាឡបានប្រាប់

ចុះអាឡ នៅណា?

ខ្ញុំបានឃើញប៉ូលីសចាប់គាត់បាត់ហើយ

ឱព្រះអើយ! តើវានឹងមានរឿងអ្វីខ្លះកើតឡើង ចំពោះគាត់?

វាប្រាកដជាមិនអីទេ ព្រោះវាមានលុយខ្លះនៅចាប់ខ្លួន ហើយវាអាចនិយាយភាសាខ្មែរបានខ្លះៗដែរ

តើយើងអាចយកកាក់នំរបស់យើងមុនគេបានទេ?

ខ្ញុំគិតថាយើងមិនគួរប្រថុយធ្វើចឹងទេ



ពួកយើងត្រូវប្រយ័ត្នលាក់លុយ  
យើងឲ្យជិតទុកក្នុងអាវទ្រនាប់ខ្លះ  
ទៅ ក្នុងហោរាចៅខ្លះទៅ។ ទុកក្នុងការបូប  
តែចំនួនតិចតួចបានហើយ

...ពេលដែលពួកយើងឡើងលើរថភ្លើង  
វានឹងមានប្រុសៗមកប្រមូលលុយ ពួកគេ  
មើលទៅស្លៀកពាក់ដូចប៉ូលីសចឹង តែពួកវា  
មិនមែនទេ គ្រាន់តែជាអ្នកឆ្កៀតឱកាសតែប៉ុណ្ណឹង។



ពេលជួបពួកហ្នឹង លើកដៃសំពះគេទៅ...  
គឺសំពះបែបនេះ.....



ហើយនិយាយថាឯងគ្មានលុយទេ។  
ឯងបង់លុយឲ្យតែថ្លៃថតភ្លើងពេល  
ឡើងជិះហ្នឹងបានហើយ តែប៉ុណ្ណឹងឯង។



ខ្ញុំបានជួលឡានឲ្យមកចាំទទួលនៅព្រំដែន។  
យើងត្រូវតែចេញដំណើរតទៅនេះ ។  
វាមិនសូវជាងាយស្រួលប៉ុន្មានទេ  
តែវាមានសុវត្ថិភាព



វាដូចជាមនុស្ស  
ច្រើនខ្លាំងណាស់ មែនទេ?

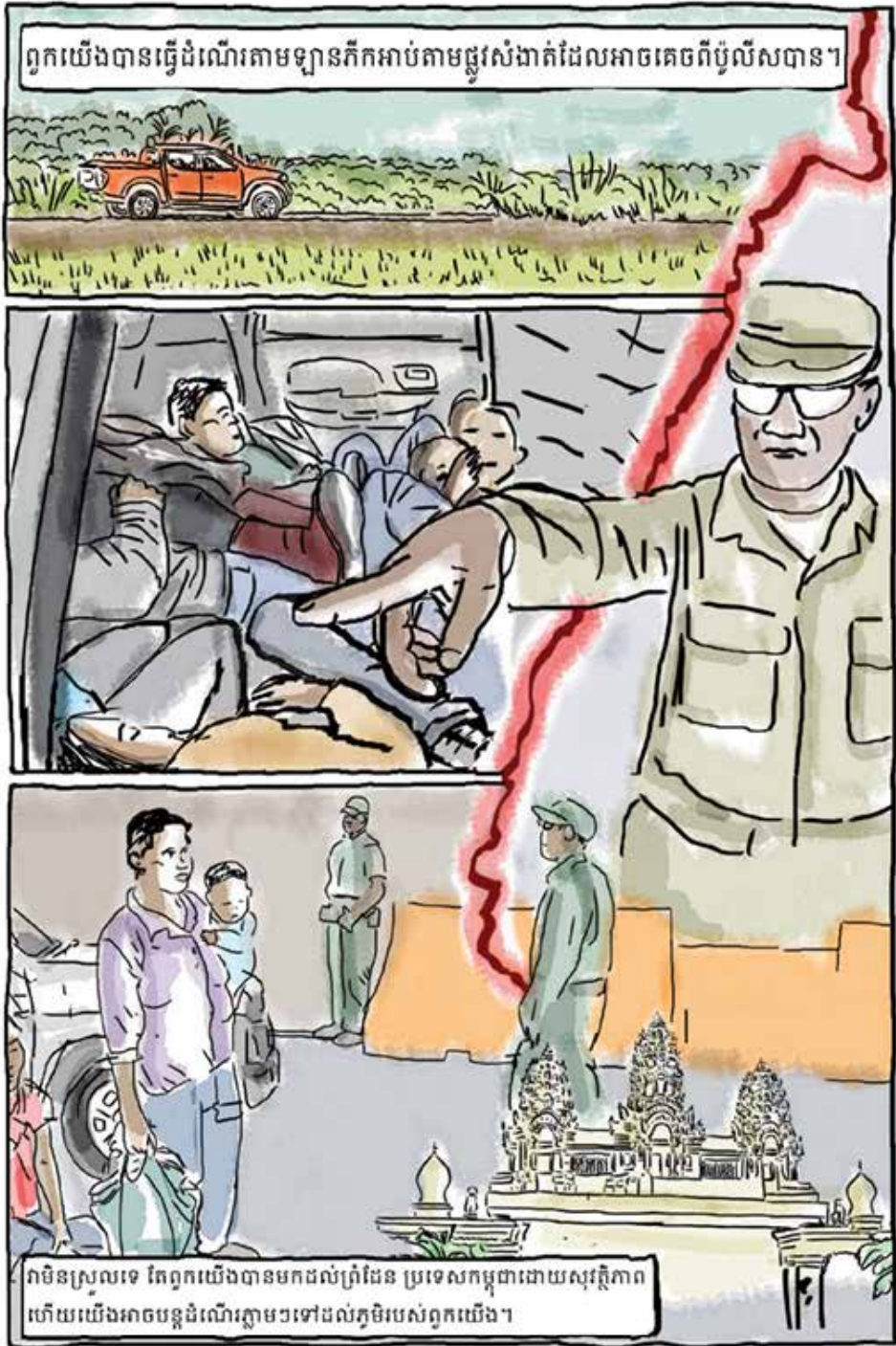
មែនហើយ ជាក់ស្តែងមានផ្សារធំមួយ  
ដែលមនុស្សភាគច្រើនចូលចិត្ត  
ទៅជារៀងរាល់ថ្ងៃអង្គារ

ឡូយមែន។ ស្តាប់មើលទៅ  
ដូចជាកន្លែងល្អ សំរាប់ចក្សុរ



សូមបង់ថ្លៃធ្វើដំណើរ

ពួកយើងអត់មានលុយទេ



ពួកយើងបានធ្វើដំណើរតាមទ្វារភឹកអាប័តាមផ្លូវសំងាត់ដែលអាចគេចពីប៉ូលីសបាន។

ភពិមិនប្រលូនទេ តែពួកយើងបានមកដល់ព្រំដែន ប្រទេសកម្ពុជាដោយសុវត្ថិភាព ហើយយើងអាចបន្តដំណើរតាមទៅដល់ភូមិរបស់ពួកយើង។



ពេលដែលកូនវាបានត្រឡប់មកដល់ផ្ទះវិញដោយសុវត្ថិភាព គឺដូចបានដកបន្ទាចចេញពីទ្រូងខ្ញុំចឹង។



ប្អូនដីដូនមួយខ្ញុំបានឮថាទៅកែបានស្មើស្មាបាន បំណុលអនុញ្ញាតិការងារសំរាប់ឯងហើយមែនទេ?

ចាំ តែវាថ្លៃ។ គាត់នឹងកាត់ចេញពីប្រាក់ឈ្នួល របស់ខ្ញុំ។ គាត់ និយាយថាបើអ្នកទាំងបីចង់ត្រឡប់ទៅវិញ គាត់នឹងជួយរៀបចំ ឲ្យយ ធ្វើលិខិតឆ្លងដែននិងបំណុលអនុញ្ញាតិការងារ។

អ្នកនៅជិតខាងយើងប្រាប់ថាខ្ញុំគួរតែសុំខ្ចី លុយពីអង្គការ ដើម្បីយកទៅសងអ្នកចង់ការប្រាក់



ហើយចឹងយើងអាច ប្រើលុយដែលនៅសល់សំរាប់ ធ្វើដំណើរត្រឡប់ទៅវិញ

ហើយចំណាយសំរាប់ធ្វើលិខិតឆ្លងដែននិង រៀបចំឯកសារ ផ្សេងទៀតដែលអាចធ្វើការបានដោយស្របច្បាប់



មិត្តភក្តិរបស់ខ្ញុំបានលក់ដីដើម្បីចំណាយ សំរាប់ធ្វើលិខិត ឆ្លងដែន ដែលអាចឲ្យគាត់ចំណាកស្រុកទៅធ្វើការ នៅថៃ បានដោយមិនភ័យនិងការតាមចាប់



ប៉ុន្តែ គាត់ត្រូវបានគេបោកប្រាស់ ហើយក្រោយមក គាត់បានគេចទៅធ្វើការមិនស្របច្បាប់វិញ



ហើយបើរៀងហ្នឹងភក្តីតឡើងចឹងមែន ហើយយើងត្រូវ បានគេបង្ខំឲ្យត្រឡប់មកវិញ តើយើងមានលុយឯណាយក ទៅសងបំណុលដែលម៉ែខ្ចី?

ខ្ញុំចង់ត្រឡប់ទៅធ្វើការវិញតែពេលណាដែលយើងមានឯកសារ ស្របច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ទេ។ តែបើយើងដាក់ពាក្យសុំធ្វើលិខិត ឆ្លងដែននៅស្រុកខ្មែរ វាចំណាយពេលយូរ។



....តែបើយើងធ្វើនៅស្រុកថៃវិញ ទៅកែនិង ចេញលុយឲ្យសិន ហើយបានគាត់កាត់ចេញពី ប្រាក់ឈ្នួលរបស់យើង។ ខ្ញុំគិតថាធ្វើចឹងវាស្រួលជាង

តែ ប្រហែលជាលុយហ្នឹងយើងទុកសំរាប់ចំណាយ ទៅលើការធ្វើស្រែចំការវិញ ដែលអាចឲ្យយើង មានជីវភាពប្រសើរក្នុងគ្រួសាររបស់យើងនៅទីនេះ។



រដ្ឋាភិបាលខ្មែរគួរតែយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះប្រជាពលរដ្ឋ ហើយជួយសំរួល ឲ្យពួកយើងអាចធ្វើចំណាកស្រុកទៅបានដោយគ្មានបញ្ហានិងការបារម្ភ

**ព័ត៌មានអំពីគំរោង**

ក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ២០១៤ យោធាថៃបានធ្វើរដ្ឋប្រហារនិង បានទំលាក់រដ្ឋាភិបាលស៊ីវិល។ ក្នុងខែមិថុនាឆ្នាំដដែលរដ្ឋាភិបាលថ្មីបានចេញសេចក្តីប្រកាសព័ត៌មានដែលព្រមានដល់កម្មករចំណាកស្រុកដែលគ្មានឯកសារត្រឹមត្រូវដែលថាពួកគេត្រូវតែចាកចេញពីប្រទេសថៃ បើមិនដូច្នោះទេពួកគេនឹងប្រឈមមុខនឹងការចាប់ខ្លួននិងបញ្ជូនចេញពីប្រទេសថៃ។ ក្នុងរយៈពេលប្រហែលជា២សប្តាហ៍ ក្នុងខែមិថុនា ឆ្នាំ ២០១៤ កម្មករចំណាកស្រុកខុសច្បាប់ប្រហែលជាជិត ២២០,០០០នាក់ ត្រូវបានបញ្ជូនចេញពីប្រទេសថៃ។

ខ្ញុំធ្លាប់បានធ្វើការនៅតាមភូមិដែលជិតព្រំដែនកម្ពុជា-ថៃ តាំងពីខែកញ្ញាឆ្នាំ២០១៣។ ខ្ញុំមានការចាប់អារម្មណ៍ដោយសង្កេតឃើញថាមានគ្រួសារជាច្រើនដែលក្នុងនោះមានសមាជិកគ្រួសារម្នាក់ ឬ លើសពីនេះបានធ្វើចំណាកស្រុកស្វែងរកការងារធ្វើដើម្បីផ្គត់ផ្គង់គ្រួសារក្នុងភូមិ។ ដោយបានពិភាក្សាអំពីចំណាប់អារម្មណ៍នេះជាមួយសហការីនៅប្រទេសកម្ពុជានិងនៅសកលវិទ្យាល័យសាសស៊ិច សំណើរសុំស្រាវជ្រាវមួយត្រូវបានបង្កើតឡើងដែលមានគោលបំណងស្វែងយល់អំពីហេតុផលនៃការធ្វើចំណាកស្រុកនិងភាពពាក់ព័ន្ធរបស់វានៅក្នុងគ្រួសារ និងការរួមចំណែកនៃការធ្វើចំណាកស្រុកដើម្បីជីវភាពរស់នៅ។ ពួកយើងចាប់អារម្មណ៍ជាពិសេសទៅលើផលប៉ះពាល់នៃការត្រឡប់មកវិញដោយបង្ខំមិនស្ម័គ្រចិត្តរបស់ជនចំណាកស្រុកនិងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។

សៀវភៅរៀងនេះគំណាងឲ្យវិធីសាស្ត្រជាច្រើនដែលពួកយើងអាចចែករំលែករៀងរាល់រយៈពេលរបស់ជនចំណាកស្រុក និងគ្រួសាររបស់ពួកគេជាមួយអ្នកអានជាទូទៅក្រៅពីមជ្ឈដ្ឋានអ្នកសិក្សាស្រាវជ្រាវដែរ។ យើងសង្ឃឹមថាសៀវភៅរៀងនេះនឹងរួមចំណែកដល់ការយល់ដឹងរបស់អ្នកអានអំពីបញ្ហាប្រឈមនិងឱកាសដែលជនចំណាកស្រុកជួបប្រទះ។ យើងសង្ឃឹមថារៀងនេះក៏នឹងរួមចំណែកដល់ការពិភាក្សា និងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាចំណាកស្រុកនេះក្នុងចំណោមស្ថាប័ន រដ្ឋាភិបាល អង្គការសង្គមស៊ីវិលដែលធ្វើការជាមួយជនចំណាកស្រុក និងក្នុងចំណោមសាធារណជនផ្សេងៗ។

ការស្រាវជ្រាវនេះត្រូវបានគាំទ្រថវិកាដោយកម្មវិធីស្រាវជ្រាវស្តីពីការធ្វើចំណាកស្រុកដើម្បីចាកចេញពីភាពក្រីក្រ (Migrating out of Poverty Research Programme Consortium) របស់សកលវិទ្យាល័យ សាសស៊ិច ។

migratingoutofpoverty.dfid.gov.uk □  
លទ្ធផលរកឃើញចេញពីការស្រាវជ្រាវនេះនឹងត្រូវបោះពុម្ពផ្សាយនៅឆ្នាំ ២០១៧។

លោក រ៉ូប៊ីត នីរីក ខែកក្កដា ២០១៦  
នាយកប្រតិបត្តិនៃកម្មវិធីការធ្វើចំណាកស្រុកដើម្បីចាកចេញពីភាពក្រីក្រ នៃសកលវិទ្យាល័យសាសស៊ិច  
អ្នកស្រាវជ្រាវជាន់ខ្ពស់នៃសកលវិទ្យាល័យម៉ែលប៊ែន ប្រទេសអូស្ត្រាលី